

Misi Sulawesi Nieuwsbrief

September 2026, NR 24

Beste (deelgenoten)gemeenteleden, familie en vrienden,

Een hartelijke en warme groet vanuit Makassar! Warm is het hier ook wat betreft de temperatuur. Het heeft al maanden niet geregend, dus het is ook ontzettend droog overall. In sommige delen van Makassar hebben huishoudens een tekort aan water, aangezien de bron van de watervoorziening daar is opgedroogd. Soms is er een stroomonderbreking. Ook was er recent een tekort aan brandstof (waarschijnlijk veroorzaakt door een combinatie van factoren) wat o.a. resulteerde in hele lange rijen bij de benzinepompen. Dit laatste lijkt gelukkig momenteel inmiddels weer aardig stabiel te zijn. En hopelijk laat de regen niet al te lang meer op zich wachten (al brengt regen hier vaak weer andere uitdagingen met zich mee).

Graduation Jefta en Febe

Het nieuwe schooljaar is al wel weer even op weg, maar de graduationceremonies van zowel Jefta als Febe aan het eind van het vorige schooljaar mogen hier niet onvermeld blijven! Beiden sloten een schoolperiode af: Febe de SD/ Elementary School (basisschool) en Jefta de SMP/Junior High School (eerste drie jaren van de middelbare school). Het was bijzonder om mee te maken en het stemde ons als ouders ook dankbaar om te zien hoe onze kinderen zo hun weg gevonden hebben in Indonesië. Ze wonen het grootste deel van hun leven inmiddels hier. We vertrokken destijds met een driejarige dochtertje en zesjarige zoonnetje naar Indonesië. We hadden toen niet gedacht dat we zouden meemaken dat zij beiden een diploma in ontvangst zouden nemen hier. De graduationceremonie/thanksgiving van Febe (met 3 klassen 6 (zelfde als groep 8 in Nederland) vond plaats op school. Het was een lang, maar afwisselend programma, waarin ook de dankbaarheid aan God heel duidelijk naar voren kwam! Ook speelde Febe met haar viool mee in een muziekstuk die ze met grade 6 opvoerden, heel mooi was dat. De graduationceremonie van Jefta (met als thema: 'Grace upon Grace') was in een heel mooi gebouw in Makassar (niet op school dus). Het was de graduation van zowel grade 9 (Junior Highschool) als die van grade 12 (Senior Highschool, deze leerlingen verlaten dus de school). Het was allemaal groots aangepakt. Jefta was aangewezen om namens grade 9 de graduationspeech te houden. Dat was natuurlijk best een eer, maar ook best een opgave. Uiteraard vond hij het spannend toen hij voor zoveel mensen stond, maar hij had goed geoefend en het is heel goed gegaan! Na de vakantie is Febe op de middelbare school begonnen en Jefta op de SMA (Senior Highschool); beiden zijn ze op dezelfde school gebleven. (Ze zitten op een school waar alles bij elkaar zit, dus van kleuterschool tot en met de middelbare school.)

Graduation Febe

Retraite en vakantie

Na deze hoogtepunten in de schoolloopbaan van Jefta en Febe, was het tijd voor een welverdiende vakantie. Maar eerst was er de GZB-retraite! Aan het eind van de laatste schooldag van het jaar, vertrokken we naar het vliegveld, op weg naar Thailand. De retraite, met collegazendingswerkers in Zuidoost-Azië, was op een prachtige locatie aan de zee, op zo'n vijf uur rijden van Bangkok. We hebben mooie dagen met elkaar gehad. Het was goed om ervaringen te delen, elkaar te bemoedigen en met en voor elkaar te bidden. Voor de kinderen was een apart programma en daar hebben ze echt van genoten.

Jefta houdt de speech

Na de retraite hebben we als gezin nog vakantie gehouden. Met allemaal een rugzak op trokken we eerst naar een prachtig nationaal park in Thailand (waar we 11 jaar daarvoor ook geweest waren met toen nog twee kleine kinderen). Vanuit Thailand zijn we, over land, doorgereisd naar Maleisië. Na enkele dagen Maleisië zijn we vanuit Kuala Lumpur weer naar Jakarta gevlogen. Daar zijn we ook nog een aantal dagen geweest, ook vanwege de verlenging van paspoorten. We kijken terug op een mooie vakantie; het was goed en waardevol om zo als gezin samen op reis te zijn.

In George Town (Maleisië)

5-jaarlijkse synodevergadering Torajakerk

Terwijl de kinderen nog vakantie hadden, vertrok Laurens Jan alweer naar Toraja om de 5-jaarlijkse synodevergadering bij te wonen. Tijdens deze vergadering, die een aantal dagen duurde, werden veel onderwerpen besproken en nieuw beleid vastgesteld. Ook werd er een nieuw synodebestuur voor de komende vijf jaar gekozen. In de weken na deze vergadering werden de commissies, o.a. de commissie zending, waar Laurens Jan deel van uitmaakt, (weer opnieuw) samengesteld. In een feestelijke dienst in Toraja werden al deze mensen (weer) uitgezonden, ook Laurens Jan dus.

Tijdens de opening van de vijfjaarlijkse synodevergadering waren er allerlei optredens.

Een prachtig getuigenis

Op een woensdagmiddag, net na de lunch, word ik (Lourina) gebeld door een moeder die ik ken via school. Een zus van een andere moeder (ibu L) is overleden en de vraag is of ik meega om de rouwende familie op te zoeken. Vaak is dat gewoon bij het huis, maar hier in de stad is het ook regelmatig zo dat de familie gebruik maakt van een ruimte in wat wij zouden noemen een uitvaartcentrum (zo ook bij de familie waar wij heengaan.) Hier kunnen dan ook diensten worden gehouden. Een kwartier nadat ik gebeld ben, word ik opgehaald en met zijn vieren komen we aan bij het 'rumah duka' (letterlijk: rouwhuis). Ibu L komt ons gelijk tegemoet lopen. In de ruimte staat de open kist en er zijn al meer mensen aanwezig om de familie te bemoedigen. Ook wij gaan zitten en zo zitten we in een kringetje bij elkaar. Ibu L begint te ver-

tellen... Haar overleden zus was de oudste van 9 kinderen, ze is 73 jaar geworden. Ze was een aantal dagen geleden gevallen en aan de gevolgen van deze val overleden. Ibu L is erg verdrietig, maar tegelijkertijd ook ontzettend blij. Terwijl ik luister naar haar verhaal, raak ik steeds meer onder de indruk van de grootheid en de trouw van onze God. Ibu L komt uit een familie die het boeddhisme aanhangt. Zelf heeft ze rond haar twintigste Jezus leren kennen en is ze christen geworden. Maar (bijna) al haar broers en zussen zijn (waren) boeddhist. Zij (en ook haar dominee) probeerde weleens wat te delen richting haar oudste zus. Maar tot voor kort was haar zus officieel nog steeds boeddhist. Tot ze aanvoelde dat ze niet lang meer te leven had... In het ziekenhuis vroeg ze ibu L of die haar dominee kon vragen om te komen. Ibu L was verbaasd, maar vroeg haar dominee. En toen, op haar sterfbed, durfde de zus zich echt publiekelijk toe te vertrouwen aan Jezus! Al langer was God met haar bezig, maar ze durfde (ook vanwege angst voor de reactie van haar familie) de stap om christen te worden nog niet te zetten. Maar in het ziekenhuis deed ze het! Op haar ziekenhuisbed werd ze gedoopt en mocht ze het avondmaal vieren! Terwijl ibu L dit allemaal aan ons vertelt staan de tranen in haar ogen. Tranen van verdriet, maar tegelijkertijd ook van blijdschap. Eén van de moeders stelt voor om samen te bidden. En zo bidden we, storten we ons verdriet uit, maar prijzen we tegelijkertijd ook onze God voor dit wonder!

Dit onverwachte bezoek op deze woensdagmiddag zal ik niet snel vergeten. Later stuurt ibu L me nog filmpjes van het doopmoment en het avondmaal, in het ziekenhuis. Het ontroerde me, maar bovenal bevestigde het me om die vrouw met zo'n gelukzalige glans op haar gezicht te zien. Ze heeft een christelijke begrafenis gekregen en zo mocht haar sterven een getuigenis zijn! Niet veel later kom ik ibu L tegen als we ergens aan het eten zijn. We praten over het sterven van haar zus en het prachtige getuigenis. Voor ibu L is het heel duidelijk: laat je niet leiden door angst. Net als haar zus was zij destijds ook bang voor de reactie van haar familie toen ze christen werd. En ja, de familie was niet blij en wilde zeker weten of het vrijwillig was. Maar afgezien daarvan viel het uiteindelijk mee. En ook al was het niet meegevallen, dan nog was ze ervan overtuigd dat ze deze keus had moeten maken: het volgen van Jezus betekent soms lijden, maar uiteindelijk is het de beste keus!

Uitwisseling

In het kader van uitwisseling tussen de kerk/christenen hier in Indonesië en die in Nederland, hebben we de afgelopen periode mogen meewerken aan een paar mooie activiteiten.

Op een zondagmiddag (voor ons avond) was er een online ontmoeting met een aantal mensen uit Middelharnis (één van onze deelgenotengemeenten) die regelmatig contact hebben met mensen met een andere religieuze (en ook culturele) achtergrond (bijv. contacten met vluchtelingen, op een AZC). Het idee voor een online bijeenkomst was ontstaan tijdens ons afgelopen verlof, na de preek en presentatie over ons werk. Het werd een prachtige (online) ontmoeting, waarin we over en weer ervaringen konden delen en van elkaar konden leren. Heel mooi hoe zo 'Nederland' en 'Indonesië' bij elkaar kwamen en dat we zagen dat we voor een deel ook met dezelfde dingen 'worstelen'. Maar we merkten ook hetzelfde verlangen: mensen bekendmaken met Jezus!

De tweede activiteit was deelname aan een retraite van de GZB voor predikanten en kerkelijk werkers rond het thema 'God is trouw'. Centraal stond de vraag wat de kerk in Nederland kan leren van ruim een eeuw zendingswerk in Indonesië. Laurens Jan werd via een onlineverbinding geïnterviewd. Hij kreeg zo de gelegenheid om wat van ons werk te delen en ook kon hij wat van de vragen en uitdagingen die daar bij komen kijken voorleggen aan de deelnemers. Mooi om ook op deze manier samen, vanuit Nederland en Indonesië, in gesprek te zijn!

Liveverbinding tijdens retraite GZB voor predikanten en kerkelijk werkers.

Dank

We hopen van harte dat het jullie, onze nieuwsbrieflezers, goed gaat! Hartelijk dank voor alle blijken van meeleven die we ook in de afgelopen perioden weer van jullie kregen. Het doet ons goed om al die hartelijke woorden te lezen, op verjaardagkaarten die trouw worden gestuurd, brieven, appjes en mailtjes. Fijn dat we zo ook een beetje op de hoogte blijven van het wel en wee bij jullie.

Hartelijke groeten van ons vijven,

Jefta, Febe, Amos, Laurens Jan en Lourina Vogelaar

Dank- en gebedspunten:

- Dank voor de graduation van zowel Jefta als Febe, afgelopen juni. Dank dat ze mogen terugkijken op een goede schoolperiode en bid voor de nieuwe schoolperiode die ze zijn begonnen.
- Dank voor het prachtige getuigenis dat de zus van ibu L heeft nagelaten. Bid tegelijkertijd ook voor de rest van deze familie en andere mensen in hun/onze/jullie omgeving die Jezus nog niet kennen. Dat dit getuigenis tot een zegen mag zijn.
- Bid voor (de voorbereidingen voor) de academische discussie, die georganiseerd wordt door de regionale raad van kerken en waar Laurens Jan ook bij betrokken is. Tijdens deze discussie gaan theologen van 7 theologische universiteiten met elkaar in gesprek over de missionaire roeping van de kerk. (Zie voor meer informatie ons laatste extra bericht.)

CONTACT

Voor adreswijzigingen en
overige informatie
GZB | Utrechtseweg 139 |
3702 AC | Zeist
T 088-1027 000 | E
info@gzb.nl | W www.gzb.nl

COLOFON

Laurens Jan en Lourina Vogelaar zijn in 2018 door de GZB en de Hervormde Bethlehemkerk te Den Haag uitgezonden naar Indonesië. De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze nieuwsbrief. Hartelijk dank voor uw meeleven en gebed!

U kunt uw betrokkenheid ook tot uitdrukking brengen door een gift over te maken op IBAN NL63 ABNA 0476 3954 29 t.n.v. GZB o.v.v. Laurens Jan en Lourina Vogelaar.

U kunt ook doneren via de website: www.gzb.nl/misisulawesi.
Dank voor uw onmisbare steun!